

det er jo dybest set det, Folketinget skal forholde sig til. Vi skal holde regeringen, statsministeren, fast på ansvaret.

Derfor har det jo egentlig på sæt og vis været en god debat i dag. Nå ja, der vil om lidt vise sig et flertal for en tom vedtagelse, som redder regeringen her og nu. Men når man hører, hvad der er blevet sagt, så er der jo et flertal i Folketinget, som ikke mener, at sagen er slut med debatten i dag. Det havde da også været mærkeligt andet, for der er i dag sat spørgsmålstejn ved især finansministerens forklaringer.

Jeg har f.eks. hæftet mig ved, at finansministeren slet ikke har svaret på blandt andet hr. Jensbys spørgsmål; men indrømmet: Det er også ubehageligt at blive stillet over for så præcise spørgsmål fra en trænet offentlig anklager.

Meget af det, vi har fået at vide, hænger ikke sammen med det, vi kan læse i undersøgelseskommissionens beretning. Det står klart. Og derfor synes jeg egentlig, at det er glædeligt, at et flertal nu er rede til fortsat at søge opklaring. Vi har så forskellige indgangsvinkler, det har vi da, og jeg kan sige, at vi da også gerne går ind i en dybere analyse af, hvad der er foregået i vores regeringstid, hvis vi på den måde kan nå at få opfyldt det, der er en fælles interesse, nemlig at få sandheden frem, så ansvaret kan placeres.

Derfor må jeg sige til statsministeren, at det er en stakket frist, han har købt sig her i dag. Det synes jeg at der er grund til at glæde sig over, for det havde nu været en sørgelig udgang, hvis det var nogle embedsmænd, der skulle bære ansvar og skyld, for at deres politiske chefer kan gå fri.

Vi har her i Danmark en god tradition for upolitiske og loyale embedsmænd, som kan fungere uanset den politiske farve på en regering. Det er en meget værdifuld tradition, for det gør det muligt at få tingene til at fungere bedst muligt også i svære og pressede situationer, men systemet med loyale embedsmænd forudsætter loyale politikere. Hvis embedsmænd skal bære følgerne af det ansvar, der knytter sig til politiske handlinger, så kan vi ikke forvente, at de gør deres bedste.

Derfor er jeg glad for, at debatten i dag har vist, at et flertal her i Folketinget ikke vil lade det blive ved, at regeringen bare går fri for videre tiltale i denne sag, medens alene embedsmændenes forhold skal granskes.

Debatten her i dag har efterladt mange spørgsmål vedrørende regeringens adfærd, som

vi nu skal undersøge videre på baggrund af denne kommissionsundersøgelse, som godt nok har vendt stenene, men som har efterladt stenene i en stor dyng, som kun Folketinget kan lægge sammen til et endeligt mønster.

(Kort bemærkning).

Pia Gjellerup (S):

Ja, det svider til de skyldfrie, siger fanden med hr. Uffe Ellemann-Jensens stemme. Det forklarer meget, hvorfor nogle af de spørgsmål, der er stillet fra Venstre, er blevet stillet. Det er altså, fordi man har læst beretningen, som fanden læser Bibelen.

Ja, der er flertal for at fortsætte, for at læse, stille spørgsmål og undersøge. Der har blandt andet været et flertal i denne side i salen, der har markeret, bl.a. ved at fremsætte et forslag til vedtagelse, at vi faktisk mener, at der er en række ting, man skal fortsætte med. Der er en række ting, der står tilbage. Det er også det, vi har udtrykt i ordførertalerne. Og vi står ved. Vi ændrer ikke pludselig mening.

Det er ikke, som hr. Uffe Ellemann-Jensen, der også i denne sag ændrer mening fra dag til dag, fra time til time. Så skulle statsministeren for en Rigsret. Så var det finansministeren. Så var det dér med en Rigsret alligevel ikke rigtig meningen. Hvis man så alligevel ikke kunne få en Rigsret, så kunne man helt afskaffe Rigsretten, og i dag var det vist alligevel ikke lige det, man mente. Jeg synes, at det er svært at tage alvorligt.

Finansministeren var også på et tidspunkt en voldsmand. Det blev gentaget en del gange. Der blev oven i købet spurgt til, om man kunne have fortrudt dette meget voldsomme ordvalg, men hr. Uffe Ellemann-Jensen holdt ved. Men da hans egen tidligere statsminister et par dage efter måtte fortælle, at han i forhandlinger synes, at det en gang imellem var svært over for færingerne, og at der måtte nogle ganske hårde armvridninger til, så var der ikke nogen bemærkninger om, at Schlüter var en voldsmand.

Jeg synes, at debatten i dag har været spændende. Jeg synes, at der har været en række betragtninger – så har jeg brugt hr. Jensbys meget fornemme udtryk – som vi også kan fortsætte med. Der er i de 2.500 sider arbejde at gøre, men der er navnlig et arbejde at gøre med de 3 sidste afgørende opfordringer, som ligger i Folketingets vedtagelse, nemlig opfordringer til at følge op på de ting, der er blevet afdækket,